

VZPOMÍNKA NA LJUBU HERMANOVOU

Ášter½, 25 kvĚten 2021

Tento tĚden uplynulo ĀtvrtstoletĀ- od smrti ĀĀasnĀĀ
Ljuby HermanovĀĀ. Narodila se v roce 1913 v rodinĀ ĀelezniĀĀĀ™e a dostala nĀĀ¼nĀĀĀ
jmĀĀno LubĀnka. JejĀ- maminka byla nadĀjenĀi ochotnice, takĀ¼e svou dceru
podporovala. ZpĀ-vala s nĀ-, nechala ji, aby chodila na divadelnĀ- zkouĀiky, hrĀjla
na housle. KdyĀ¼ se pĀ™estĀhovali do Prahy, pĀ™ihlĀsila se Ljuba na konzervatoĀ™, a
to i pĀ™es otcovy protesty.

Ale i kdyĀ¼ zkouĀiky udĀlala, nikdy studovat nezaĀala.
V IĀtĀ totĀ¼ poznala Ā™editele SmĀchovskĀĀ ArĀny Fencla, kterĀ½ jĀ- nabĀ-dl roli v
revue Jak se dĀlĀi milion. A ona okamĀ¼itĀ skoĀila rovnĀ½ma nohama do hereckĀĀho
Ā¼ivota. Od tĀĀ doby putovala od divadla k divadlu a stala se z nĀ- uznĀivanĀi
soprĀnovĀi zpĀvaĀka a operetnĀ- hvĀzda.

HrĀjla ve Ā vandovĀ divadle, kam ji pĀ™itĀhli JĀra Kohout
a Ferenc Futurista. Pak nastoupila do NĀrodnĀ-ho divadla v BratislavĀ, tam Ājla z
role do role, chvĀ-li byla i ve VĀ-dni a pak ji Āekala prvnĀ- role v satirickĀĀ
komedii Voskovce a Wericha Ā€ PenĀ-ze nebo Ā¼ivot. DĀ-ky nĀ- pak hrĀjla jednu sezonu
v jejich divadle. DalĀĀ- dva roky pobyla u OldĀ™icha NovĀĀho.

PodaĀ™ilo se jĀ- pĀ™eĀ¼Ā-t vĀjku, vystupovala pohostinsky,
Āasto mĀnila scĀny, a dokonce se Ā¼ivila jako pomocnĀi sĀ-la v Lucerna Baru.
Teprve pozdĀji po vĀlce se jejĀ- kariĀra znova rozjela Ā€ a ĀspĀĀjnĀ. ZĀĀ™ila v
Divadle V+W, v HudebnĀ-m divadle KarlĀ-n, v Divadle Na zĀjbradlĀ-, kterĀĀ
spoluzaklĀdala. Okouzila mimo jinĀĀ i VĀclava Havla, kterĀ½ pro ni v Divadle Na
zĀjbradlĀ- (v dobĀ, kdy tam pĀsobil jako
dramaturg) napsal s MiloĀjem Macourkem prvnĀ- recitĀl NejlepĀĀ- rocky panĀ-
HermanovĀĀ.

Od tĀĀ doby se vĀnovala Ājansonu. Psaly pro ni capacity
jako Pavel Kopta, Ivan VyskoĀil i JiĀ™Ā- SuchĀ½.

ProĀjla obdivuhodnou ĀĀrou scĀn, v 60. letech objevila
pĀvab kabaretu VeĀernĀ- Brno, vyzkouĀjela i angaĀmĀi ve stuttgartskĀĀm kabaretu
Renitenztheater. NabĀ-dky do pĀ™Ā-skĀĀ Olympie, kterou jen tak nĀkdo z ĀEchĀ
nedostal, se ale zalekla. ZdvoĀ™ile podĀkovalaĀ€ a zĀstala doma.

PadesĀitĀi a ĀjedesĀitĀi IĀta strĀjvila pĀ™edevĀĀ-m na
zĀjjezdĀch pĀ™edstavenĀch, po estrĀdĀich, zpĀ-vala Ājansony v malĀ½ch divadelnĀch
klubech. VĀjude, kde byla, hrĀjla, zpĀ-vala a tanĀila jako o Ā¼ivot. VitĀjnĀ- byla
opravdu aĀ¼ do konce svĀĀho Ā¼ivota a divĀici ji doslova milovali.

ZahrĀjla si celkem asi ve dvaceti filmech. V tom prvnĀ-m
(PenĀ-ze nebo Ā¼ivot) si zazpĀ-vala hit Ā¼ivot je jen nĀjhoda spoleĀnĀ s Hanou
VĀtovou. ĀšdajnĀ obĀ hereĀky tvrdily, Ā¼e pĀ-sniĀku napsal Jaroslav JeĀ¼ek prĀjvĀ
pro ni, protoĀ¼e ji miloval. Kde je pravda, se uĀ¼ nedozvĀ-me. ObĀ stĀjly za hĀ™Āch
a muĀ¼i jim padali k nohĀm. Mezi nejznĀmĀĀĀ- role Ljuby HermanovĀĀ dĀjle patĀ™ily
hudebnĀ- komedie Jsem dĀvĀe s Āertem v tĀle, komedie Panenka nebo slavnĀi komedie
Otec KondelĀk a Āenich Vejvara. Po vĀlce uĀ¼ si moc nezahrĀjla. PodobnĀ jako jejĀ-
kolegynĀ, tak i ona byla povaĀovĀna kvĀli operetĀ za burĀoaznĀ- hereĀku. PozdĀji
se objevila napĀ™Āklad ve snĀmku VraĀ¼da ing. ĀEerta. V televizi se vĀjak
objevovala mnohem vĀc, a to v rĀznĀ½ch poĀ™adech, inscenacĀch Āi seriĀjlech.

Vydala Á™adu singlá, elpÁ•ek a desek a aÁ¾ do pozdnÁ-ch let srÁjela elÁjnem.

JejÁ- krÁjsu opÁ›vovali mnozÁ- muÁ¾i. Imponoval jim zcela jistÁ› jejÁ- temperament. KdyÁ¾ se zamilovala, klídnÁ› pustila k vodÁ› toho, s nÁ-mÁ¾ prÁjvÁ› Á¾ila. Jak pozdÁ›ji sama Á™Á-kala, neumÁ›la podvÁ›dÁ›t, a i kdyÁ¾ to samozÁ™ejmÁ› zkusila, doÁ›la k poznÁ›nÁ-, Á¾e se musÁ- umÁ›t vÁ¾dycky vÁ•as rozhodnout.

Ve dvaadvaceti se vdala poprvÁ© za boxera HrabÁ›ka, ovÁ›jem manÁ¾elstvÁ- dlouho nevydrÁ¾elo. PodruhÁ© se vdala aÁ¾ po vÁ›lce a manÁ¾elem se stal vyhlÁ›ÁjenÁ½ elegÁ›n Lorenc, kterÁ½ ji nauÁ›il, jak se má› chovat ve spoleÁ›nosti. PozdÁ›ji o nÁ›m HermanovÁ› Á™ekla: â€žByl to formÁ›t, trpÁ›livÁ½, nerozÁ›iloval se, nehÁ›dal. Byl jedinou pevnou rukou, kterou jsem nad sebou má›la.â€œ NÁ›sledoval architekt JiÁ™Á- DvoÁ™Á›ek â€“ a tÁ™Á-letÁ© manÁ¾elstvÁ-. Naposledy se vdala za Karla Á›mÁ-dka, o devÁ›tadvacet let mladÁ›-ho muÁ¾e. Ten sice po Á›ase Ljubu opustil kvÁ›li mladÁ›- Á¾enÁ›, ale rozeÁ›li se v dobrÁ©m. ZemÁ™ela v kvÁ›tnu 1996.

S panÁ- Ljubou jsem se poprvÁ© poznala v sedmdesÁ›tÁ½ch letech. Bydlela v pÁ™ekrÁ›snÁ©m bytÁ› s okny na NÁ›rodnÁ-. Byla nesmÁ›rnÁ› Á›ikovnÁ› na vÁ›jechno. KolikrÁ›t jsem u nÁ- sedÁ›la a pozorovala, jak si sama vyrÁ›bÁ- pÁ™ekrÁ›snÁ© kostÁ½my na vystoupenÁ-. DokÁ›zala se perfektnÁ› upravit do poslednÁ-ch svÁ½ch dnÁ›. Byla to takÁ© pÁ™Á-mo luxusnÁ- kuchaÁ™ka. Jezdili s Karlem na chalupu, tam mj. sbÁ›rala a naklÁ›dala a rozdÁ›vala houby. RÁ› jsem taky poslouchala jejÁ- vyprÁ›vÁ›nÁ-, byla nesmÁ›rnÁ› vtipnÁ›. TenkrÁ›t jeÁ›tÁ› bydlela se svÁ½m poslednÁ-m manÁ¾elem Karlem. DokÁ›zala pak vÁ›c neuvÁ›Á™itelnou: kdyÁ¾ si pozdÁ›ji on naÁ›jel â€žsobÁ› rovnouâ€œ, pÁ™eorientovala se z manÁ¾elky na maminku a tak se pak vlastnÁ› Á›plnÁ› nerozeÁ›lila!

JeÁ›tÁ› jednu "legrÁ›cku" vÁ›m musÁ-m prozradit. PanÁ- Ljuba nechtÁ›la stÁ›rnout. A tak si prostÁ› jednoho dne "tak trochu" upravila obÁ›anskÁ½ prÁ›kaz o deset let... A vÁ›ichni, tedy skoro vÁ›ichni, jÁ- to baÁ›tili. OvÁ›jem mimo vrstevnÁ-kÁ›. Ti vÁ›dÁ›. Ale naÁ›tÁ›stÁ- tenkrÁ›t nevlÁ›dla v novinÁ›ch takovÁ› drbÁ›rna jako dnes, takÁ¾e se nad tÁ-m vlastnÁ› jen má›vlo rukou. Neh na to, Á¾e ona na svÁ›j vÁ›k skuteÁ›nÁ› nevypadala. Byla to Á¾enskÁ›, jakÁ½ch je má›lo.d@niela